

Η υπόθεση της Χάγης - Μια νομική ανάλυση που διεξήχθη από την Δικηγόρο κα Μάρθα Πόνι

A.A. Zabara Αναπληρωτής πρόεδρος του δικαστικού σώματος για αστικές υποθέσεις του Ανώτατου Δικαστηρίου της Λευκορωσίας

Ανάλυση της υπόθεσης της Χάγης

Εισαγωγικά:

Ο Νικόλαος Χαιρόπουλος κάτοικος Σουηδίας, Σουηδός και Έλληνας υπήκοος, συμβίωσε με την L.A. Trafimovich, Λευκορωσίδα υπήκοο, στη Στοκχόλμη Σουηδίας. Από τη σχέση τους απέκτησαν δύο παιδιά, την Ανθούλα που γεννήθηκε στη Σουηδία την 08-06-2012 και την Αλεξάνδρα που γεννήθηκε στη Σουηδία την 01-04-2015. Η επιμέλεια των παιδιών ασκούνταν από κοινού και από τους δύο γονείς. Η L.A. Trafimovich την 18-04-2017 αιφνιδίως και εν αγνοία του Νικολάου Χαιρόπουλου μετακινεί παράνομα τα παιδιά από τη Σουηδία στη Λευκορωσία.

Συγκεκριμένα το πρωί της 18ης Απριλίου του 2017, τα παιδιά πηγαίνουν κανονικά στον παιδικό σταθμό με τον πατέρα τους και αυτός μεταβαίνει εν συνεχεία στην εργασία του. Ο κ. Χαιρόπουλος επιστρέφοντας νωρίς το απόγευμα στην οικογενειακή στέγη δεν βρίσκει κανέναν. Ανήσυχος, αναζητά μάταια τα παιδιά και την κ. Trafimovich και μετά από λίγες ώρες ανακαλύπτει ότι η μητέρα παρέλαβε τα παιδιά από τον παιδικό σταθμό, νωρίτερα από την καθορισμένη ώρα, διότι δήθεν υπήρχε προγραμματισμένο ραντεβού στον παιδίατρο, κάτι που ο ίδιος ήξερε ότι δεν ισχύει. Επίσης ανακαλύπτει ότι λείπουν από το σπίτι τα διαβατήρια των παιδιών και απευθύνεται άμεσα στην αστυνομία, η οποία αναζητά πλέον τα παιδιά και την κ. Trafimovich.

Τέσσερις ημέρες αργότερα η αστυνομία στέλνει στον κ. Χαιρόπουλο τη φωτογραφία ενός παιδικού καροτσιού που έχει εγκαταλειφθεί στο αεροδρόμιο, το οποίο πράγματι ο πατέρας αναγνωρίζει ότι είναι το καροτσάκι της μικρής Αλεξάνδρας. Χρειάστηκαν ελάχιστες ημέρες ακόμη για να πληροφορηθεί ο πατέρας ότι τελικός προορισμός των παιδιών και της μητέρας τους ήταν η χώρα της Λευκορωσίας, οπότε και ξεκινάει ο γολγοθάς του, καθώς βρισκόμαστε πλέον μπροστά σε μία διεθνή υπόθεση απαγωγής παιδιών από τη μητέρα τους.

Εμπλεκόμενα κράτη:

Σουηδία, Λευκορωσία – Και τα δύο κράτη είναι συμβαλλόμενα μέρη στη Σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών.

Σύντομο ιστορικό των ενεργειών του πατέρα:

Ο πατέρας, Νικόλαος Χαιρόπουλος υπέβαλε άμεσα αίτηση στην αρμόδια Κεντρική Αρχή της Σουηδίας για την επιστροφή των παιδιών (την 25-04-2017) σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 8 της Σύμβασης της Χάγης του 1980 και εντός της προθεσμίας του άρθρου 12. Τα Δικαστήρια της Λευκορωσίας, κατά παράβαση της Σύμβασης της Χάγης του 1980 δεν επέστρεψαν τα παιδιά στη Σουηδία, ως όφειλαν και αρνήθηκαν να την εφαρμόσουν.

Παρά το γεγονός ότι η Λευκορωσία είναι συμβαλλόμενο κράτος, παραβιάζοντας έτσι κατάφωρα το Διεθνές Δίκαιο, τα πατρικά δικαιώματα του κ. Νικολάου Χαιρόπουλου και τα ανθρωπίνια δικαιώματα των παιδιών και του πατέρα. Μάλιστα ο πατέρας εξάντλησε όλα τα ένδικα μέσα και έφτασε μέχρι και το Ανώτατο Δικαστήριο της Λευκορωσίας, χωρίς τελικώς να δικαιωθεί. Επίσης οι Λευκορωσικές Δικαστικές Αρχές έκριναν, όλως παρανόμως κι ερήμην του πατέρα και για το θέμα της επιμέλειας των παιδιών, χωρίς ποτέ να του κοινοποιηθεί νόμιμα η ημερομηνία της πρώτης επ' ακροατηρίω συζήτησης της υπόθεσης (κατά παράβαση του άρθρου 15 της Σύμβασης της 15-11-1965 για την επίδοση και κοινοποίηση στο εξωτερικό δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις).

Και φυσικά κατά παράβαση του άρθρου 16 της Σύμβασης της Χάγης, αφού δεν είχαν δικαίωμα να κρίνουν επ' αυτού του ζητήματος προτού διαπιστωθεί ότι δεν συντρέχει περίπτωση επιστροφής των παιδιών κι ενώ ήδη προηγουμένως είχε εκδοθεί τελεσίδικη και αμετάκλητη απόφαση από τα Σουηδικά Δικαστήρια, που ήταν και τα μόνα αρμόδια, τα οποία και ανέθεσαν την επιμέλεια των παιδιών στον πατέρα.

Χρονικό της Υπόθεσης Διεθνούς Απαγωγής των παιδιών (Συνθήκη της Χάγης του 1980)

1η Απόφαση των Δικαστικών Αρχών της Λευκορωσίας (23-08-2017)

Όπως προαναφέρθηκε η μητέρα L.A. Τραφιτονίχ μετακίνησε παράνομα, εν αγνοία και χωρίς τη συναίνεση του πατέρα, τα παιδιά από τη Σουηδία στη Λευκορωσία την 18-04-2017 και ο πατέρας Νικόλαος Χαιρόπουλος αντέδρασε αμέσως μόλις πληροφορήθηκε από την αστυνομία τη χώρα όπου μεταφέρθηκαν τα παιδιά, υποβάλλοντας την 25-04-2017 αίτηση στην αρμόδια Κεντρική Αρχή της Σουηδίας για την επιστροφή των παιδιών σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 8 της Σύμβασης της Χάγης του 1980 και εντός της προθεσμίας του άρθρου 12.

Κατόπιν αίτησης του πατέρα απευθυνόμενη στο *Oktyabrsky District Court of the City of Minsk*, με την οποία ζητά την επιστροφή των παιδιών στον τόπο της μόνιμης κατοικίας τους στη Σουηδία, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Χάγης του 1980, εκδίδεται η από 23-08-2017 απόφαση του ανωτέρω Δικαστηρίου, με την οποία απορρίπτεται η αίτηση του πατέρα, διότι δήθεν το εν λόγω Δικαστήριο δεν έχει δικαιοδοσία να κρίνει επί της συγκεκριμένης υποθέσεως. Αναφέρεται επιπλέον στην εν λόγω απόφαση ότι ο πατέρας έχει δικαίωμα να ασκήσει έφεση κατά αυτής της απόφασης απευθυνόμενη στο *Minsk City Court*.

Κείμενο απόφασης Παρατίθεται Συνημμένη:

[2017.08.23 EN Decision-Decree from the Court to reject my Hague Claim submitted 2017.06.28](#)

[2017.08.23 RU Decision-Decree from the Court to reject my Hague Claim submitted 2017.06.28](#)

2η Απόφαση των Δικαστικών Αρχών της Λευκορωσίας (16-10-2017)

Πράγματι ο πατέρας ασκεί έφεση κατά της προηγούμενης απόφασης, ζητώντας την ακύρωση αυτής, ως παράνομης και την επιστροφή των παιδιών του στον τόπο της μόνιμης κατοικίας τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη Σύμβαση της Χάγης του 1980.

Επί της εφέσεως του πατέρα εκδίδεται η από 16-10-2017 απόφαση του *Minsk City Court*, η οποία την απορρίπτει και επιμένει ότι η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου είναι νόμιμη και ορθή, διότι δεν είχε δικαιοδοσία να κρίνει επί της συγκεκριμένης υπόθεσης, καθώς αυτή δεν εξετάζεται μέσω αστικών διαδικασιών.

Επιφανειακά διαφαίνεται από τα παραπάνω ότι οι Λευκορώσικες Δικαστικές Αρχές δεν γνωρίζουν τη Συνθήκη της Χάγης και πώς να την εφαρμόσουν, παρόλο που είναι νόμος του κράτους τους. Εξετάζοντας όμως πιο προσεκτικά το όλο θέμα και σε συνδυασμό με τις μεταγενέστερες αποφάσεις των Λευκορώσικων Δικαστικών Αρχών (που θα παρατεθούν παρακάτω), θα έλεγα ότι οι παραπάνω αποφάσεις απέρριψαν τους ισχυρισμούς του πατέρα εσκεμμένα, προκειμένου να κερδηθεί χρόνος και μάλιστα χρόνος πολύτιμος που θα οδηγούσε στη δήθεν προσαρμογή των μικρών παιδιών του κ. Χαιρόπουλου στο περιβάλλον της χώρας που μετακινήθηκαν παράνομα.

Ετσι, θα μπορούσε να δημιουργηθεί ένα βάσιμο επιχείρημα που θα χρησιμοποιούνταν από τις Λευκορώσικες Δικαστικές Αρχές προκειμένου να ανακοπεί και να αποτύχει κάθε προσπάθεια του πατέρα να εφαρμοστεί η Συνθήκη της Χάγης και να επιστρέψουν τα παιδιά του στη Σουηδία.

Κείμενο απόφασης Παρατίθεται Συνημμένη:

[2017.10.16 EN Decision & Motivation from Minsk City Court to reject my CASSATION Appeal submitted 2017.08.25](#)

[2017.10.16 RU Decision & Motivation from Minsk City Court to reject my CASSATION Appeal submitted 2017.08.25](#)

3η Απόφαση των Δικαστικών Αρχών της Λευκορωσίας (16-05-2018)

Εν συνεχεία κατόπιν σχετικής ένστασης του πατέρα, ο Εισαγγελέας της πόλης του Μινσκ υποβάλλει εγγράφως διαμαρτυρία κατά των ανωτέρω δύο αποφάσεων, ζητώντας την ακύρωσή τους και την επανεκδίκαση της υπόθεσης από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Όπως νομίμως ισχυρίζεται ο κ.

Εισαγγελέας στη σχετική διαμαρτυρία του (σύμφωνα άλλωστε με τις διατάξεις του κεφαλαίου 3 και τις διατάξεις των άρθρων 29 και 30 του κεφαλαίου 5 της Συνθήκης της Χάγης του 1980), η αίτηση επιστροφής των παιδιών στο κράτος της μόνιμης διαμονής τους μπορεί να υποβληθεί απευθείας στις δικαστικές αρχές ενός Συμβαλλόμενου κράτους και η χώρα της Λευκορωσίας έχει προσχωρήσει στη Σύμβαση της Χάγης του 1980 από το 1998. Ετσι ο Εισαγγελέας της πόλης του Μινσκ καταλήγει στο εύλογο συμπέρασμα ότι είχαν αρμοδιότητα τα αστικά δικαστήρια της Λευκορωσίας για να κρίνουν επί της αίτησης του πατέρα για την επιστροφή των παιδιών του στη χώρα της μόνιμης διαμονής τους και ότι η υπόθεση πρέπει να επανεκδικαστεί από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο.

Διαμαρτυρία Εισαγγελέα του Μινσκ S. K. Khmaruk 25-04-2018

Κείμενο απόφασης Παρατίθεται Συνημμένη:

[2018.05.02 EN Protest & Decision of acceptance of Hague complaint from Public Prosecutor 02-05-2018 No. 44-z-78](#)

[2018.05.02 RU Protest & Decision of acceptance of The Hauge complaint from Public Prosecutor 02-05-2018 No. 44-z-78](#)

Κατόπιν της ανωτέρω διαμαρτυρίας του Εισαγγελέα του Μινσκ, εκδίδεται η από 16-05-2018 απόφαση του Προεδρείου του Minsk City Court, η οποία κρίνει ότι είναι νόμιμη και βάσιμη η διαμαρτυρία του Εισαγγελέα της πόλης του Μινσκ και αποφασίζει, την ακύρωση τόσο της από 23-08-2017 απόφασης του Oktyabrsky District Court of the City of Minsk, όσο και της από 16-10-2017 απόφασης του Minsk City Court, που εκδόθηκαν κατόπιν αίτησης του πατέρα για την επιστροφή των παιδιών του στη χώρα της μόνιμης διαμονής τους. Επίσης αποφάσισε την επανεκδίκαση της υπόθεσης από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο.

Κείμενο απόφασης Παρατίθεται Συνημμένη:

[2018.05.21 EN Minsk City Court Decree No. 44-Γ-78 Regarding Hague Decision 2017.08.23 & 2017.10.16 \(signed 21-05-2018\)](#)

[2018.05.21 RU Minsk City Court Decree No. 44-Γ-78 Regarding Hague Decision 2017.08.23 & 2017.10.16 \(signed 21-05-2018\)](#)

Νομικός Σχολιασμός:

Στο σημείο αυτό αξίζει να επισημάνουμε ότι μέχρι να εκδοθεί η ανωτέρω απόφαση, που απλώς επιτρέπει την επανεξέταση της υπόθεσης από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, ορίζοντας ότι αυτό έχει σχετική δικαιοδοσία, έχει ήδη παρέλθει ένα έτος από τότε που μετακινήθηκαν παράνομα τα παιδιά του κ. Χαϊρόπουλου και που ο ίδιος κινήθηκε νομικά, ζητώντας την επιστροφή τους στη χώρα της μόνιμης διαμονής τους (!!!). Θα λέγαμε λοιπόν ότι οι Λευκορώσικες Δικαστικές Αρχές κινήθηκαν με μεγάλη καθυστέρηση, από δική τους αποκλειστικά υπαιτιότητα και μάλιστα σε μία υπόθεση ιδιαίτερα σοβαρή και ευαίσθητη, αφού αφορούσε απαγωγή ανηλίκων από τη μητέρα τους.

Αξιοσημείωτο είναι και το γεγονός ότι το εν λόγω δικαστήριο της 16ης Μαΐου του 2018 είναι το μοναδικό που διεξήχθη παρουσία του Επίτιμου Πρόξενου της Ελλάδος στη Λευκορωσία, ως

παρατηρητή, ο οποίος προσήλθε κατά την εκδίκαση, κατόπιν παρακλήσεων του ίδιου του πατέρα, που αναζητούσε απελπισμένος τη συνδρομή και βοήθεια διπλωματικών και προξενικών αρχών της χώρας καταγωγής του (Ελλάδος), αλλά και διαμονής του (Σουηδίας), προσπαθώντας απλώς να διασφαλίσει την τήρηση της νομιμότητας από τις Λευκορωσικές Δικαστικές Αρχές και την εφαρμογή του Νόμου.

Προφανώς σημαντικό ρόλο διαδραμάτισε η παρουσία αυτή του Επίτιμου Πρόξενου της Ελλάδος στη Λευκορωσία, αφού η εν λόγω απόφαση ήταν τελικώς και η μοναδική που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή του Νόμου. Εκτοτε δυστυχώς ο Επίτιμος Πρόξενος της Ελλάδος, ουδεμία άλλη φορά εμφανίστηκε στα δικαστήρια που ακολούθησαν, για να στηρίξει τα νόμιμα δικαιώματα και δίκαια αιτήματα του κ. Χαιρόπουλου, γεγονός το οποίο ευλόγως γεννά υπόνοιες και υποψίες ότι πιθανότατα ο Επίτιμος Πρόξενος δέχθηκε πιέσεις από υψηλά ιστάμενους, ίσως και κυβερνητικά στελέχη της χώρας της Λευκορωσίας (!).

Άλλωστε η Λευκορωσία δεν φημίζεται για το σεβασμό της στις Διεθνείς Συνθήκες, στο Διεθνές Δίκαιο και στα ανθρώπινα δικαιώματα.

4η Απόφαση των Δικαστικών Αρχών της Λευκορωσίας (12-07-2018)

Πράγματι το πρωτοβάθμιο *Oktyabrsky District Court of the City of Minsk* επανεξετάζει την αίτηση του πατέρα κ. Χαιρόπουλου και εκδίδει την από 12-07-2018 απόφασή του με την οποία την απορρίπτει για άλλη μία φορά, για τους κάτωθι λόγους:

Διότι,

1ον

Τα παιδιά διέμεναν στο έδαφος της Λευκορωσίας πάνω από ένα έτος (15 μήνες) από τότε που μεταφέρθηκαν από τη Σουηδία και έχουν πλήρως εγκλιματιστεί στο περιβάλλον της Λευκορωσίας. Καταλήγει μάλιστα στην εν λόγω κρίση του το Δικαστήριο, επικαλούμενο το άρθρο 12 της Σύμβασης της Χάγης του 1980, για το οποίο αναφέρει ότι εάν το παιδί έχει μετακινηθεί και από τη μετακίνηση μέχρι την έναρξη της διαδικασίας από δικαστική αρχή πέρασε λιγότερο από ένας χρόνος, η αρμόδια αρχή διατάσσει αμέσως την επιστροφή του παιδιού. Εάν η διαδικασία ξεκίνησε μετά την πάροδο ενός έτους, η δικαστική αρχή διατάσσει την επιστροφή του παιδιού, εκτός εάν διαπιστωθεί ότι το παιδί εντάχθηκε στο νέο περιβάλλον.

2ον

Η επιστροφή των παιδιών στη Σουηδία και η παραμονή τους χωρίς τη μητέρα τους μπορεί να προκαλέσει σε αυτά ψυχολογικά τραύματα και δεν είναι προς το συμφέρον τους.

Κείμενο απόφασης Παρατίθεται Συνημμένη:

[2018.07.18 EN Motivation to Decision from the 12th of July 2018 to reject my Hague Claim for the 2nd time](#)

[2018.07.18 RU Motivation to Decision from the 12th of July 2018 to reject my Hague Claim for the 2nd time](#)

[2018.07.18 GR Motivation to Decision from the 12th of July 2018 to reject my Hague Claim for the 2nd time](#)

Νομικός Σχολιασμός:

Όπως φαίνεται ξεκάθαρα το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση του πατέρα, παρερμηνεύοντας τη διάταξη του άρθρου 12 της Σύμβασης της Χάγης του 1980, δεχόμενο ότι, από τότε που μετακινήθηκαν τα παιδιά από τη Σουηδία στη Λευκορωσία μέχρι τη συζήτηση της εν λόγω υπόθεσης τον Ιούλιο του 2018 έχει παρέλθει διάστημα άνω του έτους κι επομένως δεν οφείλουν να διατάξουν αμέσως την επιστροφή των παιδιών, στην περίπτωση που διαπιστώνουν ότι αυτά εντάχθηκαν στο νέο περιβάλλον.

Το άρθρο 12 ορίζει ρητά ότι:

«Εφόσον ένα παιδί μετακινήθηκε ή κατακρατήθηκε παράνομα κατά την έννοια του άρθρου 3 και από τη μετακίνηση ή κατακράτηση του μέχρι το χρόνο κατάθεσης της αίτησης ενώπιον της δικαστικής ή διοικητικής αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους, όπου βρίσκεται το παιδί, διέρρευσε χρονικό διάστημα μικρότερο του ενός έτους, η επιληφθείσα αρχή διατάσσει την άμεση επιστροφή του».

«Ακόμη κι αν η δικαστική ή διοικητική αρχή επιλήφθηκε μετά την πάροδο του χρονικού διαστήματος ενός έτους, που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, οφείλει ομοίως να διατάξει την επιστροφή του παιδιού, εκτός αν αποδειχθεί ότι το παιδί έχει ήδη προσαρμοσθεί στο νέο του περιβάλλον».

Από τα παραπάνω καθίσταται σαφές ότι οι Δικαστικές Αρχές της Λευκορωσίας παρερμηνεύουν το άρθρο 12, θεωρώντας ότι παρήλθε άνω του ενός έτους από τότε που μετακινήθηκαν τα παιδιά μέχρι την ημέρα που συζητείται η υπόθεση τον Ιούλιο του 2018, ενώ στην πραγματικότητα το άρθρο 12 ορίζει την περίπτωση της παρόδου χρονικού διαστήματος μικρότερο του ενός έτους από την παράνομη μετακίνηση μέχρι το χρόνο κατάθεσης της αίτησης ενώπιον της δικαστικής ή διοικητικής αρχής του Συμβαλλόμενου κράτους και όχι συζήτησης της υπόθεσης. Αυτό ορίζεται από το άρθρο 12 προκειμένου να αποφευχθεί η περίπτωση εκούσιας ή ακούσιας καθυστέρησης από τις δικαστικές αρχές ενός Συμβαλλόμενου κράτους και η εξ αυτού του λόγου απώλεια δικαιώματος του γονέα που μένει πίσω και στερείται τα παιδιά του, παρά το ότι ενήργησε άμεσα τα νόμιμα.

Στην υπό κρίση υπόθεση, τα παιδιά του κ. Χαιρόπουλου απήχθησαν από τη μητέρα τους την 18-04-2017 και ο ίδιος υπέβαλε άμεσα αίτηση στην αρμόδια Κεντρική Αρχή της Σουηδίας για την επιστροφή των παιδιών την 25-04-2017, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 8 της Σύμβασης της Χάγης του 1980 και εντός της προθεσμίας του άρθρου 12. Μάλιστα, όπως προκύπτει από τα προαναφερόμενα (βλέπε 1η απόφαση), την 23-08-2017 ήδη εκδίδεται η πρώτη απόφαση του Oktyabrsky District Court of the City of Minsk, κατόπιν αιτήσεως του πατέρα με την οποία ζητά την επιστροφή των παιδιών στον τόπο της μόνιμης κατοικίας τους στη Σουηδία. Επομένως αμεσότατα ενήργησε ο πατέρας τα νόμιμα και εντός των προθεσμιών του άρθρου 12.

Συνεπώς το δικαστήριο οφείλε να διατάξει την άμεση επιστροφή των παιδιών, αφού η επί 15μηνο παραμονή τους στη Λευκορωσία δεν οφειλόταν στην καθυστέρηση του πατέρα να υποβάλλει αίτημα επιστροφής τους, αλλά σε καθυστέρηση που προκάλεσαν οι ίδιες οι Δικαστικές Αρχές της Λευκορωσίας, για να «ροκανίσουν» χρόνο και προβάλλουν το εν λόγω επιχείρημα προκειμένου να απορρίψουν την αίτηση του πατέρα.

Δευτερευόντως, η απόφαση απορρίπτει την αίτηση του πατέρα διότι η επιστροφή των παιδιών στη Σουηδία και η παραμονή τους χωρίς τη μητέρα τους μπορεί να προκαλέσει σε αυτά ψυχολογικά τραύματα και δεν είναι προς το συμφέρον τους. Λαμβάνει λοιπόν η απόφαση ως δεδομένο ότι εάν τα παιδιά επιστρέψουν και παραμείνουν στη Σουηδία, αυτό θα πρέπει να γίνει χωρίς τη μητέρα τους. Μάλιστα το δικαστήριο καταλήγει σε αυτό το συμπέρασμα στηριζόμενο στο γεγονός ότι μετά την εξαφάνιση της μητέρας με τα παιδιά, οι σουηδικές αρχές κίνησαν ποινική δίωξη εναντίον της και εξέδωσαν ένταλμα σύλληψής της. Επομένως εάν η μητέρα επιστρέψει στη Σουηδία θα συλληφθεί και αυτό θα προκαλέσει ψυχολογικό τραύμα στα παιδιά.

Η μητέρα όμως εν γνώσει της διέπραξε ποινικό αδίκημα και μετακίνησε τα παιδιά παράνομα, αδιαφορώντας για τις ψυχολογικές συνέπειες που θα είχαν αυτές οι ενέργειές της στα παιδιά και αδιαφορώντας για την καταπάτηση των πατρικών και γονεϊκών δικαιωμάτων του πατέρα. Σε όλα τα ευνομούμενα κράτη η απαγωγή παιδιών από τον γονέα είναι ποινικό αδίκημα.

Εάν λοιπόν οι Δικαστικές Αρχές των Συμβαλλόμενων κρατών έκριναν με αυτή τη λογική, τότε ποτέ (!!!) κανένα παιδί δεν θα επέστρεφε στη χώρα της μόνιμης κατοικίας του και η Σύμβαση της Χάγης δεν θα είχε κανένα νόημα, ούτε πεδίο εφαρμογής.

Τα παιδιά θα μπορούσαν να επιστρέψουν στη χώρα της μόνιμης διαμονής τους με τη μητέρα τους, η οποία θα μπορούσε να απευθυνθεί στις σουηδικές δικαστικές αρχές που είναι και οι μόνες αρμόδιες ακόμα και για να διεκδικήσει την επιμέλεια των παιδιών νόμιμα ή τη συνεπιμέλεια με τον πατέρα ή να υποστεί τις συνέπειες των παράνομων ενεργειών της, όντας όμως κοντά στα παιδιά της, με δικλίδες ασφαλείας προς αποφυγή μίας νέας απόπειρας απαγωγής.

Δεν είναι ούτε νόμιμο ούτε ηθικά σωστό να τιμωρούμε ουσιαστικά τον πατέρα και τα παιδιά με τέτοιες δικαστικές αποφάσεις, απλώς και μόνο για να προστατέψουμε τη μητέρα που οφθαλμοφανώς παρανόμησε αδιαφορώντας για τις συνέπειες των πράξεών της και επιβραβεύοντάς την μάλιστα για τις παράνομες επιλογές της, αφού στην ουσία δικαιώνεται με μία απόφαση όπως η προαναφερόμενη.

Από τα παραπάνω καθίστανται σαφείς οι απέλπιδες προσπάθειες των Δικαστικών Αρχών της Λευκορωσίας, να μην κάνουν δεκτή τη νόμιμη και βάσιμη αίτηση του πατέρα, κατά παράβαση του Διεθνούς Δικαίου και των Διεθνών Συνθηκών. Επιπλέον αδιαφόρησαν για τα πατρικά δικαιώματα του κ. Χαιρόπουλου, αλλά και τα ανθρώπινα δικαιώματα των παιδιών του, χωρίς καν να λάβουν υπόψη τους και πλήθος αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε ο πατέρας από την περίοδο που συμβίωναν στη Σουηδία ως οικογένεια, σχετικά με τη χρήση βίας από τη μητέρα στα παιδιά, η οποία μάλιστα είχε επιχειρήσει να βλάψει και τον εαυτό της και γι' αυτό παρακολουθούσαν από ψυχολόγο.

Τέλος το Δικαστήριο δέχεται ψυχολογική έκθεση των παιδιών, προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι τα ανήλικα έχουν ιδιαίτερο δέσιμο με τη μητέρα και αυτή έχει διαμορφώσει όλες τις κατάλληλες συνθήκες για τη σωστή διαβίωση των παιδιών.

Αξιοσημείωτο στο σημείο αυτό είναι το γεγονός ότι επί σειρά ετών αρνούσαν να χορηγήσουν αντίγραφο της εν λόγω ψυχολογικής έκθεσης των ανηλικών στον πατέρα, η οποία έλαβε χώρα χωρίς τη συναίνεσή του και εν αγνοία του.

Επίσης σε επανειλημμένα αιτήματα του κ. Χαιρόπουλου να γίνει νέα ψυχολογική έκθεση για τα ανήλικα παιδιά του, ακόμα και από την ψυχολόγο του παιδικού σταθμού όπου φοιτούσαν, η απάντηση ήταν αρνητική.

5η Απόφαση των Δικαστικών Αρχών της Λευκορωσίας (10-09-2018)

Εν συνεχεία ο πατέρας ασκεί άλλη μία έφεση κατά της ανωτέρω απόφασης, ζητώντας την ακύρωση αυτής, ως παράνομης και την επιστροφή των παιδιών του στον τόπο της μόνιμης κατοικίας τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη Σύμβαση της Χάγης του 1980. Επιπρόσθετα διατείνεται ορθώς και συννόμως ότι η παραμονή των παιδιών για μεγάλο χρονικό διάστημα στη Λευκορωσία, δεν οφειλόταν σε καθυστέρηση του πατέρα να ξεκινήσει τη νόμιμη διαδικασία επιστροφής τους (η οποία μάλιστα ξεκίνησε αμεσότατα), αλλά σε καθυστέρηση που προκλήθηκε εκούσια ή ακούσια από τις Δικαστικές Αρχές της Λευκορωσίας.

Επί της εφέσεως του πατέρα εκδίδεται η από 10-09-2018 απόφαση του Minsk City Court, η οποία την απορρίπτει και επαναλαμβάνει με τη μέθοδο της αντιγραφής – επικόλλησης την απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, την οποία αναγνωρίζει ως νόμιμη και ορθή. Μάλιστα η εν λόγω απόφαση απορρίπτει ως αβάσιμα τα επιχειρήματα του πατέρα σχετικά με την παράνομη μετακίνηση των παιδιών του, αλλά και τον ισχυρισμό του ότι, η παραμονή των παιδιών για μεγάλο χρονικό διάστημα στη Λευκορωσία, δεν οφειλόταν σε καθυστέρηση του ιδίου να ξεκινήσει τη νόμιμη διαδικασία επιστροφής τους, αλλά σε καθυστέρηση που προκλήθηκε εκούσια ή ακούσια από τις Δικαστικές Αρχές της Λευκορωσίας.

Τον τελευταίο μάλιστα ισχυρισμό του πατέρα τον απορρίπτει το δικαστήριο ως αβάσιμο, διότι δήθεν το Δικαστήριο, καθοδηγούμενο από τη Σύμβαση της Χάγης του 1980 και τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου, έδωσε την κατάλληλη νομική εκτίμηση στις περιστάσεις της υπόθεσης.

Στο σημείο αυτό δεν νομίζω ότι θα ήταν σκόπιμος ένας περαιτέρω νομικός σχολιασμός, αφού, αφενός ισχύουν όσα λεπτομερώς αναφέρονται για την παραπάνω απόφαση, που είναι πανομοιότυπη με την παρούσα και αφετέρου είναι πλέον ξεκάθαρη η άρνηση των Δικαστικών Αρχών της Λευκορωσίας να εφαρμόσουν τα νόμιμα και η εσκεμμένη από μέρους τους πρόκληση καθυστέρησης στη διαδικασία επιστροφής των παιδιών για να μπορούν να προβάλλουν το «κατασκευασμένο» επιχείρημα ότι τα ανήλικα έχουν πλέον εγκλιματιστεί στο περιβάλλον της Λευκορωσίας.

Πολύ βολικό αλήθεια αυτό το «κατασκευάσμα», αλλά σίγουρα ευδιάκριτο και καταφανώς απορριπτό από σεβάσμιους και καταρτισμένους λειτουργούς της δικαιοσύνης.

Κείμενο απόφασης Παρατίθεται Συνημμένη:

[2018.09.10 EN DECISION Minsk City Court to reject Appeal regarding the decision on The Hague Convention Ruled 2018.07.12](#)

[2018.09.10 RU DECISION Minsk City Court to reject Appeal regarding the decision on The Hague Convention Ruled 2018.07.12](#)

6η Απόφαση των Δικαστικών Αρχών της Λευκορωσίας (05-06-2019)

Εν συνεχεία, κατόπιν σχετικής προσφυγής του πατέρα στον Εισαγγελέα της πόλης του Μινσκ, σε βάρος των δύο παραπάνω αποφάσεων (ήτοι του πρωτοβάθμιου και δευτεροβάθμιου δικαστηρίου), με την οποία διαμαρτύρεται για την απόρριψη της αίτησης επιστροφής των παιδιών του στη χώρα της μόνιμης διαμονής τους, ο Εισαγγελέας της πόλης του Μινσκ εκδίδει την από 05-06-2019 απορριπτική του απόφαση.

Η εν λόγω απόφαση αποτελεί για άλλη μία φορά, επανάληψη των δύο προηγούμενων αποφάσεων και ο Εισαγγελέας κρίνει ότι το Δικαστήριο εύλογα αρνήθηκε την επιστροφή των ανηλίκων στη Σουηδία, διότι διαπίστωσε από τις περιστάσεις της υπόθεσης ότι δεν υπήρξε παραβίαση των διατάξεων της Σύμβασης της Χάγης του 1980 ή του Διεθνούς Δικαίου και επιπρόσθετα αξιολογήθηκαν σωστά όλα τα αποδεικτικά στοιχεία. Ο πατέρας λοιπόν εξακολουθεί να αντιμετωπίζει ένα αδιαπέραστο τείχος των Λευκορωσικών Δικαστικών Αρχών, που αρνούνται να εφαρμόσουν τις Διεθνείς Συμβάσεις, παρόλα αυτά όμως είναι αποφασισμένος να φτάσει μέχρι το τέλος, με τη σκέψη ότι τα παιδιά του είναι ό,τι πολυτιμότερο έχει και δεν θα εγκαταλείψει τον αγώνα του.

Κείμενο απόφασης Παρατίθεται Συνημμένη:

[2019.06.05 EN Decision to Reject Supervisory Complaint from Publ. Prosecutor of our 2nd Hague Case Appeal](#)

[2019.06.05 RU Decision to Reject Supervisory Complaint from Publ. Prosecutor of our 2nd Hague Case Appeal](#)

7η Απόφαση των Δικαστικών Αρχών της Λευκορωσίας (30/09/2019)

Κατόπιν ο πατέρας απευθύνεται στον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας της Λευκορωσίας και προσφεύγει και πάλι κατά των αποφάσεων του πρωτοβάθμιου και δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, ζητώντας την ακύρωσή τους.

Ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας της Λευκορωσίας εκδίδει την από 30-09-2019 απόφασή του με την οποία απορρίπτεται για ακόμα μία φορά η προσφυγή του κ. Χαϊρόπουλου. Η εν λόγω απόφαση επαναλαμβάνει, πιο συνοπτικά, τα ίδια με τις προηγούμενες για να καταλήξει ότι το Δικαστήριο εύλογα και νόμιμα αρνήθηκε την επιστροφή των ανηλίκων στη Σουηδία, διότι από τις περιστάσεις της υπόθεσης προκύπτει ότι δεν υπήρξε παραβίαση των διατάξεων της Σύμβασης της Χάγης του 1980 ή του Διεθνούς Δικαίου.

Οποιοδήποτε σχόλιο είναι πραγματικά περιττό, αφού τίποτα δεν μπορεί να εκφράσει την έκταση και το μέγεθος της ταλαιπωρίας (ψυχολογικής και οικονομικής) που έχει υποστεί αυτός ο πατέρας με την ταυτόχρονη κατάφωρη παραβίαση των δικαιωμάτων του.

Κείμενο απόφασης Παρατίθεται Συνημμένη:

[2019.09.30 EN REJECTION from Prosecutor on our Hague Complaint submitted by Lawyer Mashonskaya](#)

[2019.09.30 RU REJECTION from Prosecutor on our Hague Complaint submitted by Lawyer Mashonskaya](#)

8η Απόφαση των Δικαστικών Αρχών της Λευκορωσίας (01-11-2019)

Ο πατέρας επανέρχεται με νέα προσφυγή κατά των αποφάσεων του πρωτοβάθμιου και δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, επί των οποίων εκδίδεται η από 01-11-2019 απόφαση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας της Λευκορωσίας.

Η εν λόγω απόφαση απορρίπτει την προσφυγή του κ. Χαϊρόπουλου με την αιτιολογία ότι αυτή έπρεπε να έχει υποβληθεί εντός ενός έτους από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της δικαστικής απόφασης και επομένως έχει παραγραφεί και δεν εξετάζεται. Σημειώνουμε δε ότι η πάροδος της προθεσμίας προκλήθηκε από τις ίδιες τις Εισαγγελικές αρχές της Λευκορωσίας που καθυστέρησαν να απαντήσουν και να επιληφθούν των προσφυγών του πατέρα.

Στόχος του κ. Χαϊρόπουλου ήταν να φτάσει η υπόθεσή του μέχρι το Ανώτατο Δικαστήριο της Λευκορωσίας, καθώς σε αυτό είχε εναποθέσει όλες τις ελπίδες του για να εφαρμόσει τη Σύμβαση της Χάγης του 1980 και το Διεθνές Δίκαιο. Η απόφαση αυτή έρχεται να του στερήσει τη δυνατότητα εξέτασης της υπόθεσής του από το Ανώτατο Δικαστήριο, παρά το γεγονός ότι ο ίδιος έκανε ό,τι ήταν ανθρωπίνως δυνατόν και ακολούθησε πιστά τις συμβουλές της τότε δικηγόρου του στη Λευκορωσία, Κας Mashonskaya. **Η απόφαση υπογράφηκε από τον εισαγγελέα S.A. Abramovich.**

Κείμενο απόφασης Παρατίθεται Συνημμένη:

[2019.11.14 EN REJECTION of SUPERVISORY APPEAL from Gen. Prosecutor Mr. Koniuk dated 2019.11.01](#)

[2019.11.14 EN REJECTION of SUPERVISORY APPEAL from Gen. Prosecutor Mr. Koniuk dated 2019.11.01](#)

9η Απόφαση των Δικαστικών Αρχών της Λευκορωσίας (13-01-2020)

Παρά την ύπαρξη της προηγούμενης απορριπτικής απόφασης, αλλά και μίας ακόμη με το ίδιο ακριβώς περιεχόμενο (δηλαδή ότι ο πατέρας δεν μπορεί να απευθυνθεί στο Ανώτατο Δικαστήριο, λόγω παραγραφής – η οποία σημειωτέον προκλήθηκε από καθυστερήσεις των Εισαγγελικών Αρχών της Λευκορωσίας), ο κ. Χαϊρόπουλος προσφεύγει στο Ανώτατο Δικαστήριο της Λευκορωσίας, **το οποίο εκδίδει την από 13-01-2020 απόφασή του, η οποία είναι και πάλι απορριπτική, αλλά όχι λόγω παραγραφής.**

Συγκεκριμένα η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, παρερμηνεύοντας για άλλη μία φορά το άρθρο 12 της Σύμβασης της Χάγης του 1980, καταλήγει στην κρίση ότι νομίμως απορρίφθηκε η αίτηση του πατέρα για επιστροφή των παιδιών στη χώρα της μόνιμης διαμονής τους, λαμβάνοντας υπόψη τη νεαρή ηλικία των παιδιών, την ιδιαίτερη αγάπη τους για τη μητέρα, η οποία τα φροντίζει από τη γέννησή τους και εκπληρώνει σωστά τις γονικές ευθύνες της, αλλά και το ότι ο διαχωρισμός των παιδιών από τη μητέρα τους και η επιστροφή τους στη χώρα μόνιμης διαμονής τους δεν είναι προς το συμφέρον τους και μπορεί να τους προκαλέσει ψυχολογική ζημία.

Τα παραπάνω στοιχεία που έλαβε υπόψη του το Ανώτατο Δικαστήριο είναι αυθαίρετα και δεν συνάδουν με τα όσα ορίζει η Σύμβαση της Χάγης του 1980. **Ο πατέρας ουδέποτε ζήτησε το χωρισμό των παιδιών από τη μητέρα.** Ζήτησε την επιστροφή των παιδιών στη χώρα της μόνιμης διαμονής τους, όπου και ο ίδιος ασκούσε την επιμέλειά τους μαζί με τη μητέρα και αρμόδια για να κρίνουν επ' αυτού είναι αποκλειστικά τα σουηδικά δικαστήρια. Η μητέρα όφειλε να επιστρέψει μαζί με τα παιδιά στη χώρα της μόνιμης διαμονής τους, να υποστεί τις συνέπειες των παράνομων ενεργειών της και να διεκδικήσει στα σουηδικά δικαστήρια την επιμέλεια των παιδιών ή την επικοινωνία. **Δεν είναι δυνατόν προκειμένου να αποφύγει η μητέρα τις νόμιμες συνέπειες των παράνομων ενεργειών της να**

καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι δεν πρέπει να επιστραφούν τα παιδιά για να μη χωριστούν από τη μητέρα.

Εάν υιοθετούσαμε αυτή τη λογική, τότε δεν έχει κανένα νόημα και σε καμία περίπτωση εφαρμογή η Σύμβαση της Χάγης του 1980, αφού σε όλες τις υποθέσεις θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί αυτό το επιχείρημα.

Συμπερασματικά:

Από τα παραπάνω καθίσταται σαφές και αναμφισβήτητο ότι οι Λευκορώσικες Δικαστικές Αρχές, παραβίασαν κατάφωρα τις Διεθνείς Συμβάσεις που έχουν κυρωθεί από τη Δημοκρατία της Λευκορωσίας, αδιαφορώντας για τα πατρικά δικαιώματα του κ. Χαιρόπουλου αλλά και τα ανθρωπίνια δικαιώματα των παιδιών του και προσβάλλουν το αίσθημα δικαίου, της ηθικής και της λογικής κάθε ευυπόληπτου και συνετού ανθρώπου αλλά και κάθε ευνομούμενης κοινωνίας που σέβεται τους ανθρώπους και τα δικαιώματά τους.

Οι Λευκορώσικες Δικαστικές Αρχές στέρησαν από τον κ. Χαιρόπουλο, ό,τι πολυτιμότερο είχε στη ζωή του, τα παιδιά του, παρά το γεγονός μάλιστα ότι τα σουηδικά δικαστήρια έδωσαν την επιμέλεια των ανηλίκων στον πατέρα τους. Οι Λευκορώσικες Αρχές στην προσπάθειά τους να προστατεύσουν τη μητέρα από το να υποστεί τις νόμιμες συνέπειες των παράνομων ενεργειών της, τιμωρούν τον αναίτιο πατέρα, παραβιάζουν το Διεθνές Δίκαιο και τις Διεθνείς Συμβάσεις και αναγκάζουν τα ανήλικα να στερηθούν την πατρική παρουσία και αγάπη, αλλά και ένα εξασφαλισμένο και άνετο επίπεδο διαβίωσης στη χώρα όπου γεννήθηκαν.

Κανένας θεσμός και κανένας οργανισμός, σουηδικός ή διεθνής, δεν έχει διαμαρτυρηθεί επίσημα και δημόσια για αυτή τη στάση της Λευκορωσίας, μια χώρα που σαφέστατα δε σέβεται τα ανθρωπίνια δικαιώματα και το Διεθνές Δίκαιο. Ολοι μας νομίζω οφείλουμε να ενώσουμε τις φωνές μαζί με αυτόν τον πατέρα για να δηλώσουμε την αντίθεσή μας σε τέτοιου είδους πρακτικές και να απαιτήσουμε το σεβασμό στο Διεθνές Δίκαιο.

Η Σχολιάζουσα Δικηγόρος

Μάρθα Β. Πόνη, Δικηγόρος (Αρ. Δικηγορικού Συλλόγου 6101)
Πλ.Δημοκρατίας 12 – Θεσσαλονίκη – ΕΛΛΑΔΑ

Tel: 2310 557 100,

Fax: 2310 557112

Email: poni_ma@yahoo.gr

Σφραγίδα/Υπογραφή

*Σε περίπτωση που υπάρχουν αποκλίσεις στην ερμηνεία του παραπάνω κειμένου, υπερισχύει το πρωτότυπο κείμενο στην ελληνική γλώσσα.

Νικόλαος ΑΑ Χαιρόπουλος
Πατέρας της Ανθής και της Αλεξάνδρας
Στοκχόλμη, Αύγουστος 2020
Αναθεωρημένο, Οκτ. 2023